

høre til dem, mod hvis Overgreb man ved Loven ønskede at beskytte hende.

Men desværre har der indsneget sig en anden fordærlig Bestemmelse i Loven, der paa Forhaand tilintetgør de gode Virkninger man havde ventet sig af den. Det er nemlig Artikel 2, som bemyndiger Ægtemanden til fuldstændigt eller delvis gennem en Dom at kunne fratage Hustruen Bestyrelsesretten over hendes sammensparede Løn i Tilfælde af Ødselhed, Uforsigtighed eller daarlig Anbringelse.

Madame Martins Blad udbryder her: »Hvilken havesyg Ægtemand skulde ikke kunne finde et antageligt Paaskud for, at hans Hustrus Dispositioner over hendes sammensparede Løn ikke skulde være underkastet et af disse tre nævnte Fejlgreb? Og hvilken Disposition skulde vel føle sig sikkert herimod? Hvis Mandens Disposition over Formuen blev sat under denne haarde Prøvelse, mon denne under saadanne Vilkaar vilde staa for Kritiken? Om vore høje Herrer Lovgivere vilde sætte sig i Hustruernes Sted i dette Tilfælde, med hvilken Indignation vilde de ikke tilbagevise et saadant Perspektiv!«

Efter den nuværende Lovgivning aflægger Manden intet Regnskab. Han kan være saa uforsigtig som han være vil, og det er kun i Tilfælde af, at hans Ødselhed gaar over alle Grænser — i den Grad saa han sætter sin Hustrus Formue paa Spil — at denne kan erholde som eneste Hjælpe middel en Bosondring. Imidlertid er det almindeligvis Bevarelsen af Mandens Fortjeneste og dens Anvendelse til Familiens Underhold, at Loven strængt skulde vaage over, thi den normale Regel er, at Familien underholdes af Mandens Arbejde og ikke af Hustruens.

Den foreslaaede Lov befatter sig indgaaende med Kreditorers Forhold, saaledes at disse kan tage deres Tilgodehavende af Hustruens opsparede Penge, om hun er Skyldneren.

Kreditorerne kan ogsaa tage sig tilrette af disse, naar Manden er Skyldneren, i Tilfælde af at en Kontrakt derom er oprettet, inden den nu indførte Lovbestemmelse galdt, medens Manden endnu havde hendes Penge under sin Forvaltning. Men Beviset for, at Manden har gjort Gælden i Husstandens Interesse, paahviler det Kreditoren at skaffe tilveje.

Art. 11 af denne Lov forekommer os efterlignelsesværdig. Den fastsætter nemlig, at *Lovens Dispositioner kan paakaldes ogsaa af de Hustruer, hvis Ægteskab er indgaaet før dens Træden i Kraft.*

Ved at læse Senatets Forhandling over dette Lovforslag maa man forbauses over, hvor meget Forslagsstilleren fandt sit Forlangende dristigt, og hvor hurtig han var til at slaa af paa Enkelthederne lige over for

Modstanden. At Hustruen skulde have Ret til den øjeblikkelige Disposition af den Løn hun havde tjent, var man snart enig om, men naar det drejede sig om, at hun selv skulde forvalte en Sum, opsparat af hendes Løn, blev man ængstelig, og Resultatet blev da den nævnte Klausul: at hendes Ægtefælle ved Lovens Hjælp skulde kunne fratage hende Bestyrelsesretten.

Vi maa dog tænke paa, at det i alle Tilfælde er et Fremskridt at faa en Lov, der anerkender, at den gifte Kvinde bør have Ejendomsret over den Løn hun tjener, selv om denne Lov faar et Bihang, der netop prisgiver Hustruen til den Mand, hun mest behøvede at værges imod.

Kvindestemmerettens Fremskridt.

Kvinderne har faaet *fuld Stemmeret* i fire Lande nemlig i Ny Zeeland i 1893, i Australien i 1902, i Finland i 1906 og nu i Norge 1907. Vi vød tillige, at de er valgbare baade i Finland og Norge.

I Amerika har fire Stater haft fuld Stemmeret i adskillige Aar, nemlig *Wyoming* siden 1869, *Colorado* siden 1893 og *Idaho* og *Utah* siden 1896.

Det har taget lang Tid at naa saa vidt. Vi vil først give en Oversigt over, hvorledes den kommunale Stemmeret voksede frem og derpaa, hvorledes der er bleven givet Kvinden Stemmeret i enkelte Raad som Forløbere hertil, ligesom vi selv har faaet det her i Danmark, hvad vi betragter som Varsel for at vi snart skal opnaa den ofte bebudede kommunale Valgret.

Kommunal Stemmeret blev givet til Kvinderne i Sverrig i 1862 og i Ny-Syd-Wales i 1867. I 1860 fik ugifte Kvinder og Enker kommunal Stemmeret i England, og i *Victoria* baade gifte og ugifte Kvinder.

Mærkelig nok er *Victoria* den første Stat i Australien, der faar kommunal Stemmeret, men den sidste til at faa fuld Stemmeret, som den endnu ikke har opnaaet, medens de andre Stater i Australien er i fuld Besiddelse deraf.

I 1871 gav Vest-Australien kommunal Stemmeret til Kvinder og i 1880 Syd-Australien.

I 1881 fik Skotlands gifte og ugifte Kvinder kommunal Stemmeret.

Ontarios og *Tasmanien's* Kvinder fik delvis kommunal Stemmeret samt *Ny-Zeelands* og *Ny-Brunswicks* i 1886, ligesom *Kansas's*, *Nova-Scotia's* og *Manitoba's* i 1887.

Britisk Columbia og det Nord-vestlige Territorium fik kommunal Stemmeret for Kvinder i 1888.

I 1880 fik ugifte Kvinder og Enker kommunal Stemmeret i *Quebec's* Provins.

I 1901 fik Kvinderne i *Norge* kommunal Stemmeret.

I 1903 fik Kvinderne i *Tasmanien* fuld kommunal Stemmeret, ligesom i 1905 i *Queensland* samt i *Natal* i Syd-Afrika.

Naar vi herfra vender os til de Lande og Stater, der har givet Kvinder delvis Stemmeret maa vi nævne: I Sverrig fik ejendomsbesiddende Kvinder Ret til at stemme efter begrændset Maalestok i 1837.

I 1838 gav Kentucky sine Kvinder Ret til at stemme i Skoleraad nemlig de Kvinder, der havde skolesøgende Børn,

I 1850 gav *Ontario* samme Ret baade til gifte og ugifte Kvinder, og *Kansas* i 1861.

I 1875 fik Kvinderne i *Michigan* og *Minnesota* Stemme i Skoleraad og i 1876 Kvinderne i *Colorado*; i Ny-Zeeland i 1877; i *Oregon* og *Ny-Hampshire* i 1878; i *Massachusetts* i 1879; i *Ny York* og *Vermont* i 1880.

I 1881 gav Island ugifte Kvinder og Enker Ret til at stemme i Byraad, Sogneraad og Menighedsraad.

I 1883 gav *Nebraska* Kvinderne Stemmeret i Skoleraad.

I 1887 fik Kvinderne i Nord- og Syd *Dakota*, *Montana*, *Arizona* og *Ny-Jersey* Stemme i Skoleraad. Desuden gav *Montana* alle skatteydende Kvinder Ret til at stemme paa alle Spørgsmaal, der blev forelagt Skatteydende.

I 1888 gav England Kvinderne Stemmeret i Amsraad (County Councils) og i 1889 fik Skotlands Kvinder samme Ret.

I 1891 fik Kvinderne i *Illinois* Stemme i Skoleraad; i *Connecticut* i 1893, i *Ohio* 1894.

I 1894 fik Norges Kvinder Ret til at stemme paa Brændevins-Udskæknings-Bevillingen og i 1897 Ret til at stemme paa visse kirkelige Sager.

I 1898 fik Kvinderne i Irland Ret til at stemme paa alle Embedsmænd undtagen paa Parlamentsmedlemmer.

Minnesota gav Kvinderne Ret til at stemme paa Bibliotheks Forvaltningen i 1898 ligesom *Delaware* gav skatteydende Kvinder Stemmeret til Skoleraad samme Aar.

I 1898 gav *Louisiana* de skatteydende Kvinder Ret til at stemme paa alle de Spørgsmaal, der blev forelagt Skatteyderne.

I 1901 indbragtes der i *Kansas* Lovgivning et Forslag om at ophæve Kvindernes kommunale Stemmeret som enstemmigt faldt under almindelig Munterhed.

I 1902 blev Enker og ugifte Kvinder i Island valgbare til alle Embeder, hvortil de havde Stemmeret d. v. s. til Stillinger, som